

Rolul ecocardiografiei în diagnosticul malformațiilor cardiace congenitale

*Postolachi Alina, Galben Irina

Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu"
Chișinău, Republica Moldova

*Autor corespondent: postolachial@gmail.com

Introducere: Ecocardiografia reprezintă o metodă de investigație neinvazivă care permite diagnosticarea și urmărirea evoluției patologiilor congenitale.

Material și metode: În studiu au fost incluși 70 de pacienți cu malformații cardiace congenitale și vârsta până la 18 ani, care au fost internați în Spitalul Clinic Republican din Chișinău. Parametrii ecocardiografiei până și după intervenția chirurgicală au fost evaluați în detaliu.

Rezultate: Datele studiului au permis distribuirea pacienților în două grupuri: malformații cardiace congenitale necianogene (42 (60%) pacienți) și malformații cardiace congenitale cianogene (28 (40%) pacienți). Ecocardiografia a facilitat evaluarea detaliată a funcției cardiace, ghidarea strategiei terapeutice și evaluarea rezultatelor intervențiilor chirurgicale. Modalitatea a permis, de asemenea, depistarea prezenței patologiilor cardiace concomitente sau asocierea a două malformații cardiace congenitale la circa 1/3 din pacienți.

Concluzii: Ecocardiografia are un rol major în diagnosticul malformațiilor cardiace congenitale, elaborarea strategiei terapeutice și evaluarea rezultatelor intervențiilor chirurgicale. Metoda permite urmărirea neinvazivă a evoluției malformațiilor cardiace congenitale și monitorizarea pre-, intra- și postoperatorie. Ecocardiografia fetală permite diagnosticul malformației cardiace congenitale după săptămâna a 20-a de sarcină și monitorizarea ulterioară în dinamică a acesteia.

Cuvinte-cheie: ecocardiografie, malformații congenitale, diagnostic prenatal.

Aspecte radio-imagistice în diagnosticul litiazei renale

Chiriac Petru

Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu"
Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: petru.chiriac14@gmail.com

Introducere: Utilizarea investigațiilor imagistice la pacienții cu suspexie de urolitiază este esențială pentru confirmarea prezenței calculilor, localizarea și caracterizarea acestora, determinarea patologiilor renale asociate și elaborarea strategiei terapeutice.

Material și metode: În perioada august 2017–februarie 2018, în cadrul Departamentului de Radiologie și Imagistică a Spitalului Internațional Medpark au fost investigați 60 de pacienți cu diagnostic de urolitiază prin următoarele modalități imagistice: radiografie reno-vezicală simplă, urografie intravenoasă, ultrasonografice și tomografie computerizată.

Rezultate: Din totalul de 60 de pacienți, 40 (66,6 %) au fost bărbați și 20 (33,4%) femei. 34 (56,7%) pacienți au avut vârsta între 20-39 de ani, 15 (25%) pacienți au avut vârsta între 40-59 de ani și 11 (18,3%) pacienți au avut vârsta ≥ 60 de ani. Calculii radiopozitivi au fost depistați la 56 (93,3%) pacienți. Afectare bilaterală a fost înregistrată la 33 (55%) pacienți, dreaptă – la 19 (31,7%) pacienți, stângă – la 8 (13,3%) pacienți. Calculi multipli au fost depistați în 38 (63,3%) cazuri, unici – în 22 (37,3 %) cazuri. Localizarea calculilor a fost în rinichi la 36 (60%) pacienți, căile urinare – la 18 (30%) pacienți și vezica urinară – la 6 (10%) pacienți. La toți pacienții li s-a efectuat ultrasonografia și urografia intravenoasă, 47 (78,3%) dintre aceștia necesitând și efectuarea tomografiei computerizate.

Concluzii: Investigația imagistică a pacienților cu suspexie de urolitiază permite confirmarea patologiei și diagnosticul diferențial, stabilirea particularităților calculilor și posibilelor complicații, precum și elaborarea tacticii de tratament.

Cuvinte cheie: urolitiază, calculi renali, ultrasonografie renală, urografie intravenoasă.

Rolul tomografiei computerizate în diagnosticul și managementul angiomiolipoamelor renale

Baroncea Radu

Catedra de Radiologie și Imagistică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu"
Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: rbaroncea@yahoo.com

Introducere: Angiomiolipomul este cea mai comună tumoră benignă întâlnită în rinichi, în circa 20% cazuri fiind asociat cu scleroza tuberoasă. Hemoragia retroperitoneală este una dintre complicațiile ce apare după ruperea vaselor de sânge la aproape 50% dintre pacienții cu angiomiolipoame mai mari de 4 cm. Deaceea tratamentul angiomiolipomului este de luat în considerare în cazul în care acesta depășește 3 cm diametru, chiar și la pacienții asimptomatici. Studiul a avut ca scop evaluarea rolului tomografiei computerizate în diagnosticul și evaluarea angiomiolipoamelor renale.